

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॒हूनि॑। स इ॒त्सर्व॑
व्या॑न॒शे। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑द॒दात् क्षे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॑षा॑।
तमि॒त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑ शि॒क्षत॑। अग्रं॑ दे॒वाना॑मि॒दम॑न्तु नो ह॒विः।
म॒न॑स॒श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भ॒व्यं च॑ गु॒प्यते॑। तद्धि दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं ह॒वम्। म॒नः
श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑तिं दध॑त्। जु॒षता॑ मे वा॒ग्नि॒दं
ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्य॒वाड॑न॒पायि॑नी। यया॑ रू॒पाणि॑
बहु॒धा व॑द॒न्ति। पेशा॑सि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा नो॑
वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वाना॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा नि॒धी॑यते। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। मा नो॑
हासी॒द्विच॑क्ष॒णम्। आयु॑रि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा व॒यम्।
जी॒वा ज्योति॑र॒शीम॑हि। सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त
शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम्। श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च

महश्च श्रूयते। श्रोत्रेण सर्वा दिश आ शृणोमि। येन प्राच्या उत
दक्षिणा। प्रतीच्यै दिशः शृण्वन्त्युत्तरात्। तदिच्छ्रोत्रं बहुधोद्यमानम्।

अरान्न नेमिः परि सर्वं बभूव॥३॥

अग्रियमनपस्फुरन्ती सत्यं सप्त च॥ [१]

उदेहि वाजिन्यो अस्यप्स्वन्तः। इदं राष्ट्रमा विश
सूनृतावत्। यो रोहितो विश्वमिदं जजान। स नो राष्ट्रेषु
सुधितान्दधातु। रोहंरोहं रोहित आरुरोह। प्रजाभिर्वृद्धिं
जनुषामुपस्थम्। ताभिः स रब्धो अविदथ्यडुर्वीः। गातुं प्रपश्यन्निह
राष्ट्रमाऽहः। आऽहार्षीद्राष्ट्रमिह रोहितः। मृधो व्यास्थदभयं नो
अस्तु॥४॥

अस्मभ्यं द्यावापृथिवी शक्नोमीभिः। राष्ट्रं दुहाथामिह रेवतीभिः।
विममर्श रोहितो विश्वरूपः। समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च। दिवं
गत्वाय महता महिम्ना। वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा स्वेन। यास्ते
विशस्तपसा सं बभूवुः। गायत्रं वथ्समनु तास्त आऽगुः। तास्त्वा
विशन्तु महसा स्वेन। सं माता पुत्रो अभ्येतु रोहितः॥५॥

यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः। इन्द्रेण सयुजा प्रमृणीथ शत्रून्।
आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसंतासो मरुतः स्वादुसम्मुदः।
रोहितो द्यावापृथिवी जजान। तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी ततान।
तस्मिञ्छिश्रिये अज एकपात्। अदंहुद्यावापृथिवी बलेन।

रोहि॑तो द्यावा॑पृथि॒वी अ॒दृ॒हत् । तेन॒ सुवः॑ स्त॒भि॒तन्तेन॒ नाकः॑ ॥ ६ ॥

सो अ॒न्तरि॑क्षे रज॑सो वि॒मानः॑ । तेन॑ दे॒वाः सुव॑रन्वविन्दन् ।
सु॒शेव॑ त्वा भा॒नवो॑ दी॒दिवा॑सम् । सम॑ग्रासो जु॒ह्वो जा॑तवेदः ।
उ॒क्षन्ति॑ त्वा वा॒जिन॒मा घृ॑तेन । स॒संम॑ग्रे युव॒से भो॑ज॒नानि॑ । अ॒ग्ने
श॒र्धं म॒ह॒ते सौ॒भगा॑य । तव॑ द्यु॒म॒न्युत्त॑मा॒नि स॒न्तु । सञ्जा॑स्प॒त्यं
सु॒यम॒मा कृ॑णुष्व । श॒त्रूय॒ताम॒भि ति॑ष्ठा॒ महा॑सि ॥ ७ ॥
अ॒स्त्व॒ेतु रोहि॑तो॒ नाको॑ महा॑सि ॥ [२]

पुन॑र्न॒ इन्द्रो॑ म॒घवा॑ ददातु । धना॑नि श॒क्रो ध॒न्यः सु॒राधाः॑ ।
अ॒र्वाची॑नं कृ॒णुतां॑ याचि॒तो मनः॑ । श्रु॒ष्टी नो॑ अ॒स्य ह॒विषो॑ जुषा॒णः ।
या॒नि नोऽजि॑नं धना॑नि । ज॒ह॒र्थं शू॒र म॒न्युना॑ । इन्द्रा॑नुविन्द न॒स्तानि॑ ।
अ॒नेन॑ ह॒विषा॑ पुनः॑ । इन्द्र॑ आशा॑भ्यः परि॑ । सर्वा॑भ्योऽभ॒यं कर॑त् ॥ ८ ॥

जेता॑ श॒त्रून् विच॑र्षणिः । आकू॑त्यै त्वा॒ कामा॑य त्वा स॒मृधे॑
त्वा । पु॒रो द॑धे अमृ॒तत्वा॑य जी॒वसे॑ । आकू॑तिम॒स्याव॑से । काम॑मस्य
समृ॑द्धौ । इन्द्र॑स्य यु॒ञ्जते॒ धियः॑ । आकू॑तिं दे॒वीं मन॑सः पु॒रो द॑धे ।
य॒ज्ञस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ मे अस्तु । यद्वि॑च्छामि॒ मन॑सा॒ सका॑मः ।
वि॒देय॑मेन॒द्धद॑ये॒ निवि॑ष्टम् ॥ ९ ॥

सेद॑ग्निर॒ग्री॒रत्यै॑त्य॒न्यान् । यत्र॑ वा॒जी तन॑यो वी॒डुपा॑णिः ।
स॒हस्र॑पाथा अ॒क्षरा॑ स॒मेति॑ । आशा॑नां त्वाऽऽशा॒पाले॑भ्यः । च॒तुर्भ्यो॑
अ॒मृते॑भ्यः । इ॒दं भू॒तस्या॑ध्य॒क्षेभ्यः॑ । वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम् । विश्वा॑

आशा॒ मधु॑ना॒ स॒ सं॒जामि॑। अ॒न॒मी॒वा आप॒ ओष॑धयो भवन्तु।
अ॒यं यज॑मानो॒ मृधो॒ व्य॑स्यताम्॥१०॥

अ॒गृ॒भी॒ताः प॒शवः॑ सन्तु॒ सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॒ वरु॑णो मि॒त्र इन्द्रः॑।
बृ॒ह॒स्पतिः॑ सवि॒ता यः स॑ह॒स्त्री। पू॒षा नो॒ गोभि॑रव॒सा सर॑स्वती।
त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ सम॒नक्तु॑ य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ दध॒ती सर॑स्वती।
पू॒षा भग॑ सवि॒ता नो॒ ददा॑तु। बृ॒ह॒स्पति॑र्दद॒दिन्द्रः॑ स॒हस्र॑म्। मि॒त्रो
दा॒ता वरु॑णः सोमो॑ अ॒ग्निः॥११॥

क॒र॒त्रिविष्ट॑मस्यता॒न्नवं च॑॥ [३]

आ नो॑ भ॒र् भग॑मिन्द्र द्युमन्त॑म्। नि ते॑ दे॒ष्णस्य॑ धीमहि
प्र॒रेके। उ॒र्व इ॒व प॒प्रथे॑ का॒मो अ॒स्मे। तमा॑पृ॒णा वसु॑पते॒ वसू॑नाम्।
इ॒मं का॒मं म॒न्दया॑ गोभि॒रश्वैः॑। च॒न्द्रव॑ता राध॒सा प॒प्रथ॑श्च। सु॒व॒र्यवो॑
म॒तिभि॑स्तुभ्यं॒ विप्राः॑। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑ कुशि॒कासो॑ अ॒क्रन्। इन्द्र॑स्य॒
नु वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चम्। या॒नि च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑ व॒ज्री॥१२॥

अ॒ह॒न्नहि॑मन्व॒पस्त॑तर्द। प्रव॒क्षणा॑ अभि॒न॒त्पर्व॑तानाम्। अ॒ह॒न्नहि॑
पर्व॑ते शिश्रि॒याण॑म्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ऽस्व॒र्यन्त॑तक्ष। वा॒श्रा इ॒व
धे॒नवः॑ स्यन्द॑मानाः। अ॒ञ्जः स॒मु॒द्रम॑व॒ जग्मु॑रापः। वृ॒षाय॑माणोऽवृणी॒त
सोम॑म्। त्रि॒क॒द्रुके॑ष्वपिब॒त्सुत॑स्य। आ सा॒यकं॑ म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्।
अ॒ह॒न्नेन॑ प्रथ॒मजा॑ म॒हीना॑म्॥१३॥

यदिन्द्रा॑ह॒न्प्रथ॑म॒जा म॒हीना॑म्। आ॒न्मा॒यिना॑म॒मि॒नाः

प्रोत मायाः। आत्सूर्यं जूनयन्द्यामुषासम्। तादीक्रा शत्रून्
 किलाविविधसे। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यसम्। इन्द्रो वज्रेण
 महता वधेन। स्कन्धासीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहिः शयत
 उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे। महावीरं
 तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नातारीरस्य समृतिं वधानाम्। स रुजानाः पिपिष इन्द्रशत्रुः।
 विश्वो विहाया अरतिः। वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे। तरणिर्न शिश्रथत्।
 श्रवस्यया न शिश्रथत्। विश्वस्मा इदिषुध्यसे। देवत्रा हव्यमूहिषे।
 विश्वस्मा इत्सुकृते वारमृण्वति। अग्निद्वारा व्यृण्वति॥१५॥

उदुञ्जिहानो अभि काममीरयन्। प्रपृश्नन्विश्वा भुवनानि
 पूर्वथा। आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामं नो अग्ने अभिहर्य
 दिग्भ्यः। जुषाणो हव्यममृतैषु दृढ्यः। आ नो रयिं बहुलां
 गोमंतीमिषम्। नि धेहि यक्षदमृतैषु भूषन्। अश्विना यज्ञमागतम्।
 दाशुषः पुरुदससा। पूषा रक्षतु नो रयिम्॥१६॥

इमं यज्ञमश्विना वर्धयन्ता। इमौ रयिं यजमानाय धत्तम्।
 इमौ पशून्क्षतां विश्वतो नः। पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन्। प्रते
 महे संरस्वति। सुभगे वाजिनीवति। सत्यवाचे भरे मतिम्। इदं
 ते हव्यं घृतवत्सरस्वति। सत्यवाचे प्रभरेमा हवीषि। इमानि ते
 दुरिता सौभंगानि। तेभिर्वयं सुभगांसः स्याम॥१७॥

वज्रहीनामृजीषं व्यृण्वति रक्षतु नो रयिं सौभंगान्येकं च॥ [४]

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त सु॑क्षिती॒नाम्।
 य॒ज्ञ इ॒ष्टः पू॒र्वचि॑त्तिं दधातु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वाꣳ अ॒प्येतु॑ दे॒वान्। अ॒यं
 य॒ज्ञो वर्ध॑तां गोभि॒रश्वैः॑। इ॒यं वेदिः॑ स्व॒पत्या सु॒वीरा॑। इ॒दं ब॒रु॒हिरति॑
 ब॒रु॒हीꣳष्य॒न्या। इ॒मं य॒ज्ञं वि॒श्वे अव॑न्तु दे॒वाः। भ॒गं ए॒व भ॒गंवाꣳ
 अस्तु॑ दे॒वाः। तेन॑ व॒यं भ॒गव॑न्तः स्याम॥१८॥

तं त्वा॑ भ॒ग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स नो॑ भ॒ग॒ पुर॑ए॒ता भ॑वे॒ह। भ॒ग॒
 प्र॒णेत॑र्भ॒ग॒ सत्य॑राधः। भ॒गेमां धि॒यमु॑द॒व द॑दन्नः। भ॒ग॒ प्र णो॑ जन॒य
 गोभि॑रश्वैः। भ॒ग॒ प्र नृभि॑र्नृ॒वन्तः॑ स्याम। शश्व॑तीः समा॒ उप॑यन्ति
 लो॒काः। शश्व॑तीः समा॒ उप॑यन्त्यापः। इ॒ष्टं पू॒र्तꣳ शश्व॑तीनाꣳ
 समा॑नाꣳ शाश्व॑तेन। ह॒विषे॑ष्वाऽन॒न्तं लो॒कं पर॒मा रुरो॑ह॥१९॥

इ॒यमे॒व सा या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त्। सा रू॒पाणि॑ कुरु॒ते पञ्च॑
 दे॒वी। द्वे स्व॑सा॒रौ व॒यत॑स्तत्र॒मेतत्। स॒ना॒तनं॑ वि॒त॒तꣳ ष॑ण्म॒यूख॑म्।
 अ॒वा॒न्याꣳस्त॑न्तू॒न्कि॑रतो॒ ध॒त्तो अ॒न्यान्। नाव॑पृ॒ज्याते॑ न ग॒माते॑
 अ॒न्तम्। आ वो॑ यन्तू॒दवा॑हासो॒ अ॒द्य। वृ॒ष्टिं ये वि॒श्वे म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑।
 अ॒यं यो अ॒ग्नि॑र्म॒रुतः॑ स॒मि॒द्धः। ए॒तं जु॑ष॒ध्वं क॒वयो॑ यु॒वानः॥२०॥

धा॒रा॒वरा॑ म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः। मृ॒गा न भी॑मास्त॒विषे॑भि॒-
 रू॒र्मिभिः॑। अ॒ग्नयो॑ न शु॒शु॒चाना॑ ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रु॒मि॒न्धम॑न्त॒ उप॑
 गा अ॑वृ॒ण्वत। वि च॑क्रमे॒ त्रि॒दे॒वः। आ वे॒धसं॑ नील॑पृ॒ष्ठं बृ॑हन्त॒म्।
 बृ॒हस्प॑तिꣳ स॒दने॑ सा॒दय॑ध्वम्। सा॒दद्यो॑निं द॒म आ दी॑दि॒वाꣳसम्।
 हि॒र॒ण्यव॑र्णम॒रुषꣳ स॑पे॒म। स हि शु॑चिः श॒तप॑त्रः स शु॒न्ध्युः॥२१॥

हिरण्यवाशीरिषिः सुवर्षाः। बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्याः।
 पूरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठः। पूषं स्तव व्रते वयम्। नरिष्येम
 कदाचन। स्तोतारस्त इह स्मसि। यास्ते पूषन्ना वो अन्तः समुद्रे।
 हिरण्ययीरन्तरिक्षे चरन्ति। याभिर्यासि द्यूत्याः सूर्यस्य। कामेन
 कृतश्रव इच्छमानः॥२२॥

अरण्यान्यरण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामं न
 पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती (३)। वृषारवाय वदते। यदुपावति
 चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्। अरण्यानिर्महीयते। उत गाव
 इवादन्। उतो वेश्मेव दृश्यते॥२३॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शकटीरिव सर्जति। गामङ्गैष आ
 ह्वयति। दार्वङ्गैष उपावधीत्। वसन्तरण्यान्याः सायम्। अक्रुक्षदिति
 मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति। अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः
 फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं नि पद्यते। आज्ञनगन्धीः
 सुरभीम्। बहून्नामकृषीवलाम्। प्राहं मृगाणां मातरम्।
 अरण्यानीमशः सिषम्॥२४॥

स्याम रुरोह युवानः शुन्यूरिच्छमानो दृश्यते निपद्यते चत्वारि च॥—[५]

वार्त्रहत्याय शवसे। पृतनासाहाय च। इन्द्र त्वा वर्तयामसि।
 सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तम्। उरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र।
 श्रुतर्षिमुग्रमभिमातिषाहम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणः रयिं दाः।

क्षेत्रियै त्वा निर्ऋत्यै त्वा। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्।
अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि॥२५॥

शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे। शं ते अग्निः सहाद्विरस्तु।
शं द्यावापृथिवी सहोषधीभिः। शमन्तरिक्षं सह वातेन ते। शं ते
चतस्रः प्रदिशो भवन्तु। या दैवीश्चतस्रः प्रदिशः। वातपत्नीरभि सूर्यो
विचष्टे। तासां त्वा जरसु आ दधामि। प्र यक्ष्म एतु निर्ऋतिं
पराचैः। अमोचि यक्ष्माद्दुरितादवर्त्ये॥२६॥

द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि। अहा अवर्तिमविदथ्स्योनम्।
अप्यभूद्भद्रे सुकृतस्य लोके। सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यत्। देवा
अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः। एवमहमिमं क्षेत्रियाञ्जामिश्रं सात्।
द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। बृहस्पते युवमिन्द्रश्च
वस्वः। दिव्यस्यैशाथे उत पार्थिवस्य। धत्तं रयिं स्तुवते
कीरयेचित्॥२७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुवानाः।
विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हता दीर्घमध्वान्मायनं।
अनन्तमर्थमनिवथ्स्यमानाः। यत्ते सुजाते हिमवत्सु भेषजम्।
मयोभूः शन्तमा यद्धृदोसि। ततो नो देहि सीबले। अदो गिरिभ्यो
अधि यत्प्रधावसि। सः शोभमाना कन्येव शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्गला हविषा वर्धयन्ति। सा नः सीबले रयिमा

भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मभिः। जन्मान्यवरैः पराणि।
वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहं हित्वा शरीरं जरसः
परस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा
शरीरं जरसः परस्तात्। आ भूतिं भूतिं वयमश्नवामहे। इमा
एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पञ्चरूपा।
शश्वतीर्नावपृज्यन्ति। न गमन्त्यन्तम्॥२९॥

करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥ [६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणामूर्म्या। आदित्यानां तेजसा।
विश्वेषां देवानां क्रतुना। मरुतामेन्द्रा जुहोमि स्वाहा।
अभिभूतिरहमार्गमम्। इन्द्रसखा स्वायुधः। आस्वाशासु दुष्पहः।
इदं वर्चो अग्निना दत्तमागात्। यशो भर्गः सह ओजो बलं
च॥३०॥

दीर्घायुत्वायं शतशारदाय। प्रतिगृभ्णामि महते वीर्याय।
आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। सर्वं म
आयुर्भूयात्। सर्वमायुर्गेषम्। भूर्भुवः सुवः। अग्निर्धर्मेणान्नादः।
मृत्युर्धर्मेणान्नपतिः। ब्रह्म क्षत्रं स्वाहा॥३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरेता। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः
पुनरसुः स्वाहा। अग्निरन्नादोऽन्नपतिः। अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे
यजमानाय ददातु स्वाहा। सोमो राजा राजपतिः। राज्यमस्मिन्

य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑। वरु॑णः स॒म्राट् स॒म्राट् पतिः॑।
साम्रा॑ज्यम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑॥३२॥

मि॒त्रः क्ष॒त्रं क्ष॒त्रप॑तिः। क्ष॒त्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु
स्वाहा॑। इन्द्रो॒ बलं॑ बल॑पतिः। बल॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु
स्वाहा॑। बृह॑स्पति॒र्ब्रह्म॑ ब्रह्म॑पतिः। ब्रह्मा॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
ददातु स्वाहा॑। स॒वि॒ता रा॒ष्ट्रं रा॒ष्ट्रप॑तिः। रा॒ष्ट्रम॒स्मिन् य॒ज्ञे
यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑। पू॒षा वि॒शां वि॑दतिः। वि॒शम॒स्मिन्
य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑। सर॑स्वती॒ पुष्टिः॑ पुष्टि॑पत्नी।
पुष्टि॑म॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑। त्वष्टा॑ पशूनां
मि॒थुना॑नां॒ रूप॑कृद्रूप॑पतिः। रू॒पेणा॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय
प॒शून् द॑दातु स्वाहा॑॥३३॥

च॒ स्वाहा॑ साम्रा॑ज्यम॒स्मिन् य॒ज्ञे यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑ वि॒शम॒स्मिन् य॒ज्ञे
यज॑मानाय ददातु स्वाहा॑ च॒त्वारि॑ च (अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॑णो मि॒त्र इन्द्रो॑
बृह॑स्पतिः स॒वि॒ता पू॒षा सर॑स्वती॒ त्वष्टा॑ दश॑॥)॥ [७]

स ई॑ पाहि॒ य ऋ॑जी॒षी तरु॑त्रः। यः शि॒प्रवान् वृष॑भो यो म॑न्तीनाम्।
यो गो॑त्रभि॒द्वज्र॑भृद्यो ह॑रि॒ष्ठाः। स इन्द्र॑ चि॒त्रां अ॒भि तृ॑न्धि॒ वाजा॑न्।
आ ते॒ शुष्मो॑ वृष॑भ ए॒तु प॒श्चात्। ओत्त॑राद॒धरा॑गा पुर॒स्तात्। आ
वि॒श्वतो॑ अ॒भिस॑मे॒त्वर्वा॑ङ्। इन्द्र॑ द्यु॒म्नं सु॒र्वद्वेह्य॑स्मे। प्रोष्व॑स्मे
पुरो॒रथ॑म्। इन्द्रा॑य शू॒षम॑र्चत॥३४॥

अ॒भी॒कै॑ चि॒दु लो॒क॒कृ॒त्। स॒ङ्गे॑ स॒म॒त्सु॑ वृ॒त्र॒हा। अ॒स्मा॒कं॑ बो॒धि
चो॒दि॒ता। नभ॑न्तामन्य॒केषा॑म्। ज्या॒का अ॒धि ध॒न्व॑सु। इन्द्रं॑ व॒यं
शु॒ना॒सीर॑म्। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे ह॑वामहे। आ वा॒जैरु॑पं नो गमत्। इन्द्रा॑य
शु॒ना॒सीरा॑य। सु॒चा जु॑हुत नो ह॒विः॥३५॥

जुष॑तां प्रति॒ मेधि॑रः। प्र ह॒व्यानि॑ घृ॒तव॑न्त्यस्मै। हर्य॑श्वाय भर॒ता
स॒जोषा॑ः। इन्द्र॑र्तुभिर्ब्र॒ह्म॑णा वावृ॒धानः॑। शु॒ना॒सीरी॑ ह॒विरि॒दं जु॑षस्व।
वयः॑ सु॒पर्णा॑ उप॑सेदुरिन्द्र॑म्। प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अपं
ध्वा॒न्तमूर्णु॑हि पू॒र्धि चक्षुः॑। मुमु॑ग्य॒स्मान्नि॒धये॑ऽव ब॒द्धान्। बृ॒हदिन्द्रा॑य
गाय॑त॥३६॥

मरु॑तो वृ॒त्र॒हन्त॑मम्। येन॒ ज्योति॑रज॒नय॑न्नृ॒तावृ॑धः। दे॒वं
दे॒वाय॑ जागृ॑वि। का॒मि॒हैकाः॑ क इ॒मे प॑त॒ङ्गाः। मा॒न्था॒लाः
कु॒लि॒परि॑माप॒तन्ति॑। अना॑वृ॒तैनान्प्र॑ध॒मन्तु॑ दे॒वाः। सौ॒पर्णं॑ चक्षु॑स्त॒नुवा॑
विदे॒य। ए॒वा व॑न्दस्व॒ वरु॑णं बृ॒हन्त॑म्। न॒म॒स्याधी॑र॒ममृ॑त॒स्य गो॒पाम्।
स नः॑ श॒र्म त्रि॒वरू॑थं वि॒यं॑सत्॥३७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। ना॒कै सु॒पर्ण॑मुप॒ यत्प॑त॒न्तम्।
हृ॒दा वेन॑न्तो अ॒भ्यच॑क्षत त्वा। हि॒र॒ण्य॑पक्षं॒ वरु॑णस्य दू॒तम्। य॒मस्य॑
यो॒नौ श॑कु॒नं भु॑र॒ण्युम्। शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑ये। आपो॑ भव॒न्तु पी॑तयै। शं
यो॒र॒भि स्र॑वन्तु नः। ईशा॑ना॒ वार्या॑णाम्। क्षय॑न्तीश्च॒र्षणी॑नाम्॥३८॥

अ॒पो या॑चामि भेष॒जम्। अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अब्रवीत्।

अ॒न्तर्वि॒श्वानि॑ भेष॒जा। अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। आप॑श्च
वि॒श्वभेष॑जीः। यद॒प्सु ते॑ सर॒स्वति॑। गोष्व॑श्वेषु॒ यन्म॑धु। तेन॑ मे
वाजि॑नीवति। मुख॑मङ्घ्रि॒ सर॒स्वति॑। या सर॑स्वती॒ वैश॑म्भ॒ल्या॥३९॥

तस्यां॑ मे रास्व। तस्यां॑स्ते भक्षीय। तस्यां॑स्ते भूयिष्ठ॑भाजो
भूया॑स्म। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॑तत्। ममा॑सि॒ योनि॑स्तव
योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑हं ह॒व्यान्य॑ग्ने। पु॒त्रः पि॒त्रे लो॒ककृ॑ज्जातवेदः।
इ॒हैव॑ सन्तत्र॒ सन्तं॑ त्वाऽग्ने। प्रा॒णेन॑ वा॒चा मन॑सा बिभर्मि। ति॒रो
मा॒ सन्त॑मायु॒र्मा प्रहा॑सीत्॥४०॥

ज्योति॑षा त्वा वैश्वान॒रेणो॑पतिष्ठे। अ॒यं ते॒ योनि॑र॒ऋत्वि॑यः। यतो॑
जा॒तो अरो॑चथाः। तं जा॒नन्न॑ग्न आ॒रोह॑। अथा॑ नो वर्धया र॒यिम्।
या ते॑ अग्ने य॒ज्ञिया॑ त॒नूस्त॑येह्यारो॒हात्माऽऽत्मा॑नम्। अ॒च्छा व॑सूनि
कृ॒ण्वन्न॑स्मे न॒र्या पु॑रूणि। य॒ज्ञो भू॒त्वा य॒ज्ञमा॑ सीद॒ स्वां योनि॑म्।
जात॑वेदो भुव॒ आ जा॑यमानः सक्षय॒ एहि॑। उ॒पाव॑रोह जातवेदः
पुन॑स्त्वम्॥४१॥

दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑ह नः प्रजा॒नन्। आयुः॑ प्र॒जा र॒यिम॑स्मासुं
धेहि॑। अज॑स्रो दीदिहि नो दुरो॒णे। तमि॒न्द्रं जो॑हवीमि म॒घवा॑नमु॒ग्रम्।
स॒त्रा दधा॑नमप्रतिष्कुत॒ र॒ शवा॑ र॒सि। म॒ र्हि॑ष्ठो गी॒र्भिरा॑ च॒ य॒ज्ञियो॑-
ऽव॑वर्तत्। रा॒ये नो॒ विश्वा॑ सु॒पथा॑ कृणोतु व॒ज्री। त्रि॒क॑न्द्रकेषु म॒हिषो॑
यवा॑शिरं तुवि॒शुष्म॑स्तृपत्। सोम॑मपिब॒द्विष्णु॑ना सु॒तं यथा॑ऽव॑शत्।

स ई॑ ममाद् महि॑ कर्म॑ कर्त॑वे म॒हामुरुम्॥४२॥

सैन॑ स॒श्वद्वे॑वं दे॒वः स॒त्यमि॑न्दुः स॒त्य इन्द्रः॑। वि॒दद्यती॑ स॒रमा॑
रु॒ग्णम॑द्रैः। महि॑ पाथः पू॒र्व्यः स॒द्धि॒य॑क्कः। अग्रं॑ नय॒त्सुप॑द्यक्ष॒राणाम्।
अच्छा॑ रवं प्रथ॒मा जा॑न॒तीगा॑त्। वि॒दद्भव्यः॑ स॒रमा॑ दृढमूर्वम्।
येना॒नुकं॑ मानु॒षी भो॑ज॒न्ते वि॑ट्। आ ये विश्वाः॑ स्वप॒त्यानि॑ च॒क्रुः।
कृ॒ण्वाना॑सौ अमृत॒त्वाय॑ गा॒तुम्। त्वं नृभि॑र्नृपते दे॒वहू॑तौ॥४३॥

भूरी॑णि वृ॒त्वा ह॑र्य॒श्च ह॑सि। त्वन्नि॑द॒स्युश्चु॑मु॒रिम्। धुनि॑
चास्वा॑पयो द॒भीत॑ये सु॒हन्तु॑। ए॒वा पा॑हि प्र॒त्नथा॑ म॒न्दतु॑ त्वा।
श्रु॒धि ब्र॑ह्म॒ वावृ॑धस्वो॒त गी॒र्भिः। आ॒विः सूर्य॑ कृ॒णुहि॑ पी॒पिही॑षः।
ज॒हि शत्रू॑ र॒भि गा॑ इन्द्र॒ तृन्धि॑। अ॒ग्ने बा॑धस्व॒ वि मृ॑धो॒
नुद॑स्व। अपा॒मीवा॑ अप॒ रक्षा॑सि॒ सेध॑। अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्बृ॑ह॒तो दि॒वो
नः॥४४॥

अ॒पां भू॒मान॒मुप॑ नः सृ॒जेह॑। यज्ञ॒ प्रति॑ तिष्ठ सु॒मतौ॑
सु॒शेवा॑ आ त्वा॑। वसू॑नि पु॒रुधा॑ वि॒शन्तु॑। दी॒र्घमा॑युर्यज॒मानाय॑
कृ॒ण्वन्। अथा॒मृते॑न ज॒रितार॑मङ्घि। इन्द्रः॑ शु॒नाव॑द्वि॒त॒नोति॑ सी॒रम्।
सं॒व॒त्स॒रस्य॑ प्रति॒माण॑मे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्योति॒स्तदि॑दा॒स ज्येष्ठ॑म्।
सं॒व॒त्स॒रः शु॒नव॑त्सी॒रमे॑तत्। इन्द्र॑स्य॒ राधः॑ प्र॒यतं॑ पु॒रु त्मना॑।
तदर्क॑रूपं वि॒मिमा॑नमेति। द्वा॒द॒शारे॑ प्रति॑ तिष्ठ॒तीदृ॑षा॑। अ॒श्वाय॑न्तो॒
ग॒व्यन्तो॑ वा॒जय॑न्तः। ह॒वाम॑हे त्वोप॑गन्त॒वा उ॑। आ॒भूष॑न्तस्त्वा

सुम॒तौ नवा॑याम्। व॒यमिन्द्र॑ त्वा शुन॑ꣳ हु॒वेम॥४५॥

अ॒र्च॒त॒ ह॒विर्गा॑यत यꣳसच्च॑र्षणी॒नां वैश॑म्भ॒ल्या हा॑सी॒त्वमु॑रुं दे॒वहू॑तौ न॒स्मना॑
षट्॑॥ [८]

प्रा॒ण उ॒देहि॑ पुन॒रा नो॑ भर॒ यज्ञो रा॒यो वा॒त्रह॑त्याय॒ वसू॑नाꣳ स ई॑ पा॒ह्यष्टौ॥८॥

प्रा॒णो र॑क्ष॒त्यगृ॑भीता धाराव॒रा म॒रुतो॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ ज्योति॑षा त्वा पञ्च॑चत्वारिꣳशत्॥४५॥

प्रा॒णः शुन॑ꣳ हु॒वेम॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥